

Πανηγυρικός Εσπερινός στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως Μουτσιάλης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού Μουτσιάλης την Παρασκευή 5 Αυγούστου το απόγευμα.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός».

Στό ὅρος Θαβώρ ἀκούεται κατὰ τήν ἡμέρα τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ νά διαβεβαιώνει τούς τρεῖς μαθητές, τόν Πέτρο, τόν Ἰάκωβο καί τόν Ἰωάννη, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἀγαπητός Υἱός του, μέ τόν ὁποῖο εἶναι ἀπόλυτα εὐχαριστημένος καί στόν ὁποῖο ἀναπαύεται.

Εἶναι ἡ δεύτερη φορά κατὰ τήν ὁποία ἐπεμ-βαίνει ὁ Θεός στήν ἱστο-ρία τοῦ κό-σμου γιά νά πιστοποιή-σει τήν ταυ-τό-τητα τοῦ Χριστοῦ καί νά ἐκφρά-σει τήν

εὐαρέσκειά του στό ἔργο τό ὁποῖο ἀνέλαβε καί ἐπι-τελεῖ στή γῆ γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Εἶναι ἡ δεύτερη φορά κατά τήν ὁποία ὁ Θεός ἐπεμβαίνει γιά νά διακηρύξει περίτρανα ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ ἀγαπητός Υἱός του.

Ἡ πρώτη φορά ἦταν στήν ἀρχή τῆς δημόσιας ζωῆς του, ὅταν ὁ Χριστός πῆγε στόν Ἰορδάνη γιά νά βαπτισθεῖ ἀπό τόν προφήτη καί πρόδρομό του, τόν Ἰωάννη. Τότε πού κανεῖς, ἐκτός ἀπό τόν τίμιο Πρόδρομο, δέν γνωρίζει ποιός εἶναι αὐτός, τόν ὁποῖο ἀρχικά ἀρνεῖται νά βαπτίσει ὁ Ἰωάννης, καί στή συνέχεια «ἀνῆλθε εὐθέως ἀπό τοῦ ὕδατος», ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ-Πατρός συστήνει στούς ἀνθρώπους τόν σω-τήρα καί λυτρωτή τους. Τότε, πού ὁ Χριστός δίδει μάθημα ταπει-νώ-σεως, σκύβοντας τόν αὐχένα ἐνώπιον τοῦ δούλου του, γιά νά διδάξει τήν ταπείνωση ὡς τό πρῶ-το μάθημα τῆς ἐπί γῆς παρουσίας του, ὁ Θεός-Πατέρας ὁμολογεῖ πῶς εἶναι ὁ Υἱός του ὁ ἀγαπητός.

Σήμερα, ἐπάνω στό ὄρος Θαβώρ, τήν ὥρα πού κατά θεία οἰκονομία ἀποκαλύπτεται ἡ αἴγλη τῆς θείας φύσεως τοῦ Χριστοῦ ἐνώπιον τῶν τριῶν μαθητῶν του, ἀλλά καί ἐνώπιον τῶν δύο μεγάλων προ-φη-τῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τοῦ Μωϋσῆ καί τοῦ Ἠλία, εἶναι ἡ δεύ-τερη φορά πού ὁ Θεός ὁμολογεῖ καί πάλι ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Υἱός του ὁ ἀγαπητός.

Ποιός εἶναι ὅμως ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὁ Θεός ἐκφράζει κατ' αὐτές τίς δύο στιγμές τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ Χρι-στοῦ τήν εὐαρέσκειά του στόν Υἱό του καί διακηρύσσει τήν ταυτό-τη-τά του στούς ἀνθρώπους;

Ἀλλά καί γιατί τονί-ζει καί τίς δύο φορές ὅτι εἶναι ὁ Υἱός του ὁ ἀγα-πητός, ἐφόσον, θά μπο-ροῦσε νά πεῖ κανεῖς, εἶναι φυ-σι-κό κάθε πατέρας νά ἀγαπᾷ τό παιδί του;

Ἡ βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ καί ἡ μεταμόρφωσή του εἶναι δύο ἀπό τίς κορυφαῖες στιγμές τῆς ἐπιγείου ζωῆς του. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ ἀφετηρία της καί ἡ δεύτερη ἡ προβολή τῆς ὁλοκληρώσεώς της. Ὁ Χριστός με-ταμορφούμενος δείχνει στούς μα-θη-τές του ποιά εἶναι ἡ πραγματική θεία μορφή του, τήν ὁποία καλύ-πτει κατά θεία οἰκονομία ὅσο κι-νεῖται μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, καί εἶναι αὕτη τήν ὁποία εἶχε ἀπ' ἀρ-χῆς καί θά ἔχει μετὰ τήν ὁλο-κλή--ρωση τῆς ἐπιγείου ἀποστο-λῆς τήν ὁποία ἀνέλαβε ἀπό ἀγάπη καί ὑπακοή πρὸς τόν Θεό-Πατέρα του καί ἀπό ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀνθρώ-πους.

Βάπτισμα καί μεταμόρφωση ἐκ-φρά-ζουν συγχρόνως τήν ὑπακοή τοῦ Χριστοῦ στό θέλημα τοῦ οὐρα-νίου Πατρός του καί ἐρμηνεύουν τόν λόγο γιά τόν ὁποῖο καί κατά τίς δύο αὐτές στιγμές ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ δέν ἀποκαλεῖ τόν Χριστό μό-νο Υἱό του ἀλλά καί ἀγαπητό, διότι ἡ ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, πού γίνεται πράξη μέ τήν

κένωση και τήν ένανθρώπισή του, αλλά και στή συνέχεια μέ τή σταυρική του θυσία, εἶναι αὐτή μέ τήν ὁποία ἐκφράζει ὁ μονογενής Υἱός και Λό-γος τοῦ Θεοῦ τήν ἀγάπη του πρὸς τόν Θεό-Πατέρα του.

Βάπτισμα και μεταμόρφωση ἀπο-τε-λοῦν ὅμως δύο γεγονότα πού δέν ἀφοροῦν μόνο τή ζωή τοῦ Χριστοῦ ἀλλά και τή δική μας ζωή, τή ζωή τοῦ κάθε πιστοῦ. Μέ τό βάπτισμα ἐνδυόμεθα τόν Χριστό και ἀρχίζου-με μία πορεία, τήν ὁποία, ἐάν τήν βαδίσουμε μέχρι τό τέλος θά ζή-σου-με και ἐμεῖς τή μεταμόρφωσή μας, πού δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν ὁμοίωσή μας και τήν ἔνωσή μας μέ τόν Χριστό· δέν ἄλλη ἀπό τήν καλή ἀλλοίωση πού μεταποιεῖ τήν ἀν-θρώ-πινη και ὑλική μορφή μας σέ μορφή θεωμένη ἀπό τήν χάρη τοῦ Θεοῦ.

Μέσο ὅμως γιά νά ἐπιτύχουμε αὐτή τή μεταμόρφωση τοῦ ἑαυτοῦ μας εἶναι ἡ ὑπακοή στόν Θεό. Διότι ἡ ὑπακοή στόν Θεό και ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν του κάνει τόν ἀν-θρώ-πο ὄχι μόνο νά ὁμοιάζει πρὸς τόν Θεό ἀλλά και εἶναι ἀγαπητός στόν Θεό, κατὰ τήν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου, ὅτι «ὁ ἔχων τάς ἐντολάς μου και τηρῶν αὐτάς ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δέ ἀγαπῶν με ἀγα-πηθήσεται ὑπό τοῦ πατρός μου».

Ἡ ὑπακοή κάνει τόν ἄνθρωπο νά προσεγγίζει τόν Θεό και νά μετα-μορ-φώνεται διά τῆς χάριτός του σέ τέκνο Θεοῦ ἀγαπητό.

Ἑορτάζοντας, λοιπόν, και ἐμεῖς και τιμώντας τή μεγάλη Δεσποτική ἐορτή τῆς Μεταμορφώσεως, ἅς ἀπο-φασίσουμε νά μεταμορφώ-σου-με τόν ἑαυτό μας, ἀκολουθώντας τήν ἀσφαλῆ ὁδό τῆς ταπεινώσεως και τῆς ὑπακοῆς στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀνυψούμενοι μέ τήν ὑπακοή πάνω ἀπό τό δικό μας θέλημα, στό Θαβώρ τῆς θείας χάριτος. Και ἅς παρακαλέ-σου-με τόν μεταμορφω-θέντα Χριστό νά δείξει και σέ μᾶς τό φῶς τό ἀπρόσιτον τοῦ θείου προ-σώπου του και νά μᾶς μεταμορ-φώσει και νά μᾶς ἀγιάσει.

Για περισσότερες φωτογραφίες κάντε κλικ [εδῶ](#)